

LLIROIA

SETMANARI ESTIUENC

Any I Núm. 5
Sant Hilari Sacalm, 13 d'Agost de 1922

Nombre solt, 0.20 ptes.
Temporada, 3.00 »

GLOSARI

gut, si han pogut passar be l'estona els que s'hi han trovat. I això que no els dic res del mestre Llorens Carbonell element de primer ordre que's desvia pera accontentar la colònia, executant diferents programes!

Nosaltres al mestre Carbonell no li hem de fer el reclam, per que ell ja te el cartell fet anys ha, i nosaltres no podriem afegirli mes gloria, que la defer constar, que sempre l'havem vist amotllat a les circumstancies. L'havem admirat a ciutat dirigint grans masas corals, aixis enfront de diferents Orfeons, com en els endintres del gran teatre i cico.

Aqui tambe improvisant els cantaires entre senyoretas i joves de la colònia. Aquest dia, per no anar mes lluny, el varem sorprendrer al piano voltat per tot aquest bellissim element estiuenc i dali que toruemhi, ensinestrant-los en la interpretació de una pessa musical que si be no es cap fragment del «Tanhauser» o del «Parsifal», en cambi te un caire estiuenc que's el que a nosaltres ens interessa. Figurin se se titula *El vestit d'En Pascual*. El titol sol ja es una revelació, i per que no pateixin buscant-ne la lletra, doi es han vingut ja molts a demanar-nos-la per apendrer-la; aqui va:

* * *

El meu xicot vestit, n'es tan original
que no té igual; i crida l'atenció;

per contemplar-lo, tothom surt al balcó
per que En Pascual fa sensació.
Va amb pantalons color de molsa,
porta botins extravagants,
i un bastó de canya dolça
i un sobretodo amb farbalans.

REFRÀ

Elásticos blaus, subjectats amb candaos
porta el meu enamorat,
i el barret de costat de color verd
qu'es lo que'm perd;
i en porta un gecatarric, catarrec
un gec d'astracan pelut
ribetat de vellut,
i a l'ermilla d'úsigrans; per botons
En Pascual es un jove original
[com cal.

Això es la lletra, la música ja l'apendrián per que dintre poc la cantarán per tot arreu. Aqui es un deliri. La frase musical *catarric, catarrec, un gec* etc., es tot un poema. Nosaltres hi fem maravellas.

Per aixó val a dirho, al unisono i per una vintena de Pilars Alonsos i altres tants Sagis-Barbas, es d'un efecte indescriptible i aixó sols s'aconsegueix venint a Sant Hilari. Si se'n determinen els convidem a un vas d'aigua picant, i si aixó d'*El vestit d'En Pascual* els agrada, a tota hora que vulguem, els en cantarem un rengle.

EL SIMBOL

Si aquest any els que han vingut a Sant Hilari se queixen per falta d'atraccions, que'ls distreguin i els ajudin a passejar l'aigua, ja pot assegurar-se que son de mal accontentar. Deixant apart l'atractiu sport d'aixecar el cap mirant com el Campanar va perfilant el seu airós capell, les excursions cap els turons, boscos i fonts, estan a l'ordre del dia. I dintre de la vila, demanin, diferents dies hem tingut Coblas, amb Sardanes a les Plasses com si estessim en plena Festa Major. Concerts i Balls d'Orquestra. Al teatre Tivoli la companyia Ramona Mestres donant-nos per lo menys quatre representacions per setmana amb aquella cura que sap ferho, i presentant plats escullits entre els que ultimament hem pogut deleitarnos amb el formós «Foc Nou» de l'Iglesias i aquella immortal «Dida» d'En Frederic Soler (Pitarra), per cert intims amics nostres, avui i per n'olts anys del primer, i del segon fins als darrers instants en que la Patria degué ficarli l'hora de la seva immortalitat.

Doncs be, ja veuhen si aqui a Sant Hilari, els que no hi han si-